

Drogi Melomane,
zapoznaj się z zasadami bezpiecznego
zwiedzania i udziału w wydarzeniach
w Filharmonii w Szczecinie

W razie choroby zostań w domu!

Przygotuj się do wizyty

Przynieś wypełnione
oświadczenie
(do pobrania na stronie
www.filharmonia.szczecin.pl)
lub wypełnij je na miejscu

Dezynfekuj dłonie

Przybądź wcześniej

Zachowaj bezpieczny
odstęp

Stuchaj komunikatów
obsługi

Po wydarzeniu poczekaj na
swoją kolej do wyjścia

Kurtkę zostaw w samochodzie
lub zabierz ją na salę

zasłaniaj usta i nos

Zapewniamy

Koordinację ruchu gości
w celu uniknięcia
zgrupowań

Zwiedzanie w grupach
max. 15-osobowych

Dodatkowe przejścia
na parking

Regularne dezynfekowanie
pomieszczeń i powierzchni

Miejsca dla publiczności
ograniczone zgodnie
z wytycznymi GIS-u
i MKiDN-u

Wejście do sali otwarte już
1 h przed wydarzeniem

Szanowni Państwo,

w trosce o Państwa bezpieczeństwo po zakończeniu
koncertu prosimy o kierowanie się do wyjścia zgodnie
z oznaczeniem sektorowym widocznym na drzwiach
sali koncertowej.

Kolejność oraz kierunek wskaże obecna na sali obsługa
widowni.

FILHARMONIA
SZCZECIN

Filharmonia
im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie
ul. Małopolska 48
70-515 Szczecin

www.filharmonia.szczecin.pl

Mecenas roku:

Górnictwo i Energetyka
Konwencjonalna S.A.

Główny partner:

BMW
Bońkowscy

Partner koncertu:

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Filharmonia im. Mieczysława Karłowicza
w Szczecinie – Miejska Instytucja Kultury
współprowadzona przez Ministerstwo
Kultury i Dziedzictwa Narodowego

FILHARMONIA SZCZECIN BRZMI DOBRZE

PROGRAM

SEZON 2020_2021

GRANDIOSO Schönberg | BEETHOVEN 250

Orkiestra Symfoniczna
Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza
w Szczecinie

Rune Bergmann dyrygent

W programie:

Arnold Schönberg
Kammersymphonie nr 1 E-dur op. 9 [20']
I. Sonata. Allegro, II. Scherzo, III Development,
IV. Adagio, V. Recapitulation and Finale

Ludwig van Beethoven
Symfonia nr 6 F-dur op. 68 „Pastoralna” [40']
- Allegro ma non troppo
Obudzenie się pogodnych uczuć z chwilą przybycia
na wieś
- Andante molto mosso
Scena nad strumykiem
- Allegro
Zabawa wiejska
- Allegro
Burza
- Finał (Allegretto)
Pieśń pasterska. Radosne i dziękczynne uczucia po
burzy

Rune Bergmann

Pełna energii osobowość, wszechstronność i obszerny repertuar – klasyczny, romantycznym, operowy, współczesny – stawiają Rune Bergmanna w szeregu najbardziej utalentowanych młodych skandynawskich dyrygentów. Jego reputacja inspirującego i przenikliwego muzyka przyciągają uwagę orkiestr z całego świata.

Od 2013 roku Maestro Bergmann jest gościnnym pierwszym dyrygentem Orkiestry Symfonicznej Kowna (Litwa) oraz dyrektorem artystycznym norweskiego festiwalu Fjord Cadenza (od jego pierwszej edycji w 2010 roku). Współpracował z uznanymi orkiestrami symfonicznymi i operowymi – należą do nich Filharmonia w Oslo, Norweska Opera Narodowa, Teatr Mainfranken w Würzburgu, Filharmonia Südwestfalen – jak również z orkiestrami symfonicznymi z takich miast, jak Malmö, Helsingborg, Bergen, Kristiansand, Stavanger, Trondheim, Karlskrona, Odense czy Lizbona. W Ameryce Północnej występował gościnnie m.in. z Orkiestrą Symfoniczną z Alabamy (dyrygował wówczas światowym prawykonaniem „Psalmu XIII” serbskiego kompozytora Djuro Živkovicia, laureata prestiżowej nagrody Grammeyerera) oraz z orkiestrami z Detroit, Grand Rapids, Houston, Nowego Meksyku i Calgary.

Jest również utalentowanym multiinstrumentalistą. Gra na trąbce, fortepianie, altówce i skrzypcach, a jego pasją jest jazz.

Maestro Rune Bergmann pełni funkcję dyrektora artystycznego i pierwszego dyrygenta Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie. Równolegle jest dyrektorem muzycznym Filharmonii w Calgary.

W sezonie 2020/2021 objął również stanowisko pierwszego dyrygenta w Filharmonii Argovia w Szwajcarii.

Schönberg | BEETHOVEN 250

Bez wątpienia **I Symfonia kameralnej op. 9 (1906) Arnolda Schönberga** (1874–1951) patronują i Beethoven, i Wagner. To wciąż przecież dzieło tonalne, ale odchodzące od tradycji, stanowiące wielki (aczkolwiek trwający dwadzieścia minut) eksperyment. Co prawda nie Schönberg jako pierwszy wpadł na pomysł stworzenia symfonii kameralnej – jednoczęściowej, z wyraźnie wyodrębnionymi podczęściami czy ogniwami (w tym wypadku pięcioma). Jemu jednak zawdzięczamy bardzo niekonwencjonalne zestawienie instrumentów: ośmiu dętych drewnianych, dwóch rogów oraz kwintetu smyczkowego.

I Symfonia kameralna była jedyną w swoim rodzaju próbą stworzenia orkiestry kameralnej. Muzyką w owym czasie najbardziej gęstą, zwartą i poruszającą, a przy tym wyraźnie odwołującą się do Beethovenowskiej „Eroiki”. A jednak mimo wszystko intymną, osobistą, o epickim rozmachu, wysoce zorganizowaną, aczkolwiek zmierzającą do intensywnej subiektywności, zapowiadającą intuicję wewnętrznego świata i podświadomości, która spełnić się miała w niewiele późniejszych „ekspresjonistycznych” dziełach mistrza. (20')

VI Symfonia F-dur op. 68 „Pastoralna” (1808) Ludwiga van Beethovena (1770–1827) to jedna z nielicznych wycieczek kompozytora w krainę muzyki programowej. Jest to wszakże bardziej próba wyrażenia emocji towarzyszących poszczególnym etapom wędrówki, niż malarstwo dźwiękowe. Taki charakter mają również nadane poszczególnym częściom dzieła tytuły. Kompozytor był wszakże przekonany, że każda próba opisu, podejmowana w muzyce instrumentalnej, chybiałaby celu.

Beethoven w pełni wykorzystał tu tradycję muzyki pastoralnej, sięgając co najmniej wieku XVII: łagodny nastrój, homofonię, nieskomplikowaną harmonikę, imitację ludowych instrumentów oraz odgłosów przyrody (np. śpiew ptaków), liryczne i taneczne melodie. Udało się mu te cechy sprząć z wymogami stylu symfonicznego oraz uniknąć banalnego przedstawienia historii czy też obrazu. Warto zwrócić uwagę, że nawet dobór ptaków odzywających się w części II nie jest przypadkowy, a zostały one wybrane ze względu na swoje znaczenie symboliczne. Aura tajemniczości towarzyszy słowikowi (flet), kojarzonemu z miłością i słodyczą. Kukułka (klarnet) jest zapowiedzią lata. Natomiast przepiórka (obój), za biblijną Księgą Wyjścia, ewokuje Bożą Opatrzność.

Tylko część czwarta – znajdująca się pomiędzy tradycyjnym scherzem a finałem – narusza pogodny nastrój całości, ze względu na niezbędny w Symfonii kontrast. Jej narastanie, oddane przez włączanie się kolejnych instrumentów, a zwłaszcza przenikliwego fletu piccolo i dwóch puzonów, prowadzi do kulminacji. Początkowy łagodny deszcz ostatecznie przekształca się w muzyczny znak tęczy. (40')